

Motion till riksdagen

1989/90:So215

av Eva Johansson m.fl. (s)

Kvinnojourerna

I dag finns det ca 100 kvinnojourer i Sverige. Där arbetar ca kvinnor för att hjälpa och stödja andra kvinnor som utsätts för våld eller hotas av våld. I många fall berör verksamheten också barn. Det mesta av allt detta arbete utförs på fritid och helt oavlönat.

Det är ingen överdrift att säga att denna verksamhet på kort tid har visat sig oumbärlig. Den går knappast att ersätta med annan, samhällelig, verksamhet. Just frivilligheten och att man inte har rollen som professionell socialarbetare eller vårdpersonal har ofta stor betydelse i kontakten med de kvinnor som söker hjälp.

Det betyder dock inte att det är självklart att alla klarar uppgiften utan utbildning, handledning och annat stöd. Tvärtom har det på många håll visat sig att sådana behov ökar efter en tids verksamhet.

Ansvar för att kvinnojourerna har de resurser som behövs måste delas mellan kommunerna och staten.

Kommunerna bör svara för att det finns lokaler och medel till resekostnadsersättningar, telefon och annan utrustning som behövs. Det bör dessutom ordnas så att kvinnorna i juren kan få professionell handledning.

Det är angeläget att Riksorganisationen för kvinnojourerna i Sverige (ROKS) får resurser för att bedriva sin verksamhet med central samordning och framför allt utbildningsverksamhet som kan stabilisera och vidareutveckla kvinnojourernas verksamhet. För att kunna planera en stabil verksamhet krävs att kontinuerligt stöd kan garanteras under en längre period, men att det självfallet knyts till att verksamhetsmålen och syftet uppfylls. Därför är en kontinuerlig utvärdering av verksamheten nödvändig. En sådan utvärdering görs nu av socialstyrelsen och skall vara klar under våren.

Det är väsentligt att ROKS får ett sådant stöd att dess centrala verksamhet garanteras i enlighet med vad som anförts i motionen.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-

nen anförts om stöd till Riksorganisationen för kvinnojourer i Sverige.

Mot. 1989/90
So215

Stockholm den 17 januari 1990

Eva Johansson (s)

Ulla Pettersson (s)

Gunilla Andersson (s)

Britta Sundin (s)

Barbro Andersson (s)